

отъ развращението на тѣхнитѣ общественни и политически нрави и отъ бѫжнѣйтѣ имъ патриотизъмъ, колкото отъ различната на интереситѣ имъ съ насть. Има и тѣхни братя задъ Трансильванситѣ гори въ Унгария, които пижкатъ подъ игото на общитѣ неприятель, Маджеринътѣ. Освѣнъ това тѣ трѣбва да знаять, че ако захватятъ да играятъ роля на предна стража на Западъ противъ Славянетѣ нѣма отъ това нищо да спичелятъ, (зашото нѣма нето у насть, нето въ Русия Румжни), а имать всичко да изгубятъ:

1⁰ Побѣди ли Западъ, тѣхъ ще пригърне Австрия както Босна, за да сѣдне на устията на Дунавътъ;

2⁰ побѣдимъ ли ние — тежко имъ! А ако останятъ неутрални и се облегнатъ върху Русия, освѣнъ че ще съгласятъ своята совѣсть съ своето поведение (понеже единствено отъ Русия сѫ получили освобождението си), но има да се надѣятъ, че съ освобождението на австрійскитѣ Славяне и тѣхнитѣ братия въ Седмиградско ще се съединятъ съ тѣхъ; при това Румжния ще получи въ той случай база за политиката си противъ вътрешната отровна и разсипителна гангрена — Евреите, които благодѣтелниятъ Западъ покровителствува и налага на Румжния!...

Колкото за Сърбите — истина е че тѣ въ послѣднитѣ нѣ-колко години го май прекалихъ въ отношение къмъ насть, Българитѣ, — но неможатъ да имъ се откажатъ нѣкои второстепени оправдателни резони. Тѣй тѣ: неможехъ никъкъ да хвѣрлатъ очи върху Босна, отъ страхъ предъ самитѣ тамшни потурнаци, — освѣнъ дето и Австрия имъ пресичаше пътътъ...; при това въ предѣлитѣ къмъ югъ, въ Македония, и Българите не сѫ властували всякога, а само периодически — нѣ-колко пъти; а и самитѣ сърбски царе сѫ превзимали на дважъ тие предѣли и то повето отъ Гърци, а не отъ Българи; освѣнъ това има и нѣкоя близостъ и смѣсеностъ въ нарѣчията при сърбската граница, — и найсетиѣ намѣри се помежду Сърбите една надута партия, която съ всички средства се старае да предобива и самитѣ симпатии на пограничнитѣ населенія за Сърбия. Но ако навеждамъ тукъ тие оправдателни резони, цѣльта ми е единствено, да помогнѫ за